

Bir Hayal BURNUNUZDAN KaçarSa

DİDEM DEMİREL
ÇİZER: NADIA BAZARGAN

Kafamın İçi Curcuna

Ben hiç durmadan anlatırım. Hem de hiç! Ama nasıl anlatmayayım? Kafamın içinde durmadan dönüp duran düşünceler, hayaller var. Hayallerin biri bitmeden öbürü başlar. **Bazen aynı anda üç tane bile hayal kurabilirim. Hatta bazen beş!**

Ee, böyle olunca kafamın içini bir şekilde boşaltmam gerekmez mi? O kadar hayal nereye sığacak? Anlatmayayım da çatlayayım mı?

Bu hayaller öyle çiçekli, böcekli, toz pembe şeyler değil! Bazen o kadar saçma oluyor ki ben bile "Yok artık!" diyorum. Tamam, insan saçma hayaller kurabilir ama kim kendisini bir tost makinesi sanıp sonra da "Ya fişimi prizde unuturlarsa!" diye endişelenir ki? Size birkaç örnek vereyim.

KAFAMIN İÇİNDEKİ BAZI HAYALLER:

a- Meğerse ben bir oyuncak bebekmişim! Ya kimse karnımın acıktığını anlamazsa? Bir de karşıma geçip yiyorlarmış... Ay çok ayıp!

b- Meğerse ben bir okulmuşum! Ya çocuklar beni sevmezse? Koridorlarım bomboş, sınıflarım kimsesiz kalırdı... Ne üzücü!

c- Meğerse evimiz bir şatoymuş! Ooo, bu durumda ben de bir prensesmişim. Muhteşem! Uzun elbiselerle bahçede süzülürdüm.

d- Meğerse Ela ve Lale el ele verince dünyayı kurtarıyormuş!

e- Meğerse kedim Mısır, aslında bir robot süpürgeymiş! Tüylerini hop diye kendi kendine süpürüyormuş.

Kedimin adının Mısır olması, hemen sarı bir kedi hayal etmenize neden olmamıştır umarım. **Çünkü bu isim, patlamış mısırdan esinlenerek konuldu.** Patlamış mısır renklerini gözünüzün önüne getirin. Pofuduk yerleri bembeyaz, yanık kısımları siyah, taneleri sarı. İşte bu üç renk, tam da Mısır'ın tüyleri gibi! Bu sebeple ona Mısır adını verdim. Onun da en pofuduk kısımları bembeyaz. Aralarda dağılmış siyah ve sarı benekleri var.

Bu arada biz kedimize Mısır demeye başladık-tan sonra bu isim gerçekten de patladı! Mahalleli, bu renkteki her kediye Mısır demeye başladı. Sahi, patlayan çok fazla şey var değil mi? Patlamış mısır, patlayan şeker, sıkıntıdan patlayan yetişkinler, fazla şişirilip patlayan balonlar...

NEYSE. TAMAM TAMAM! Konumuz kedim değildi tabii. Ne anlatıyordum ben size? Hah, kafamdaki düşünceler, kurduğum hayaller! Bunları insanlara anlatmaya başlamadan önce içeride tam olarak şöyle şeyler oluyor:

Düşünceler beynimde
topaç gibi dönüp duru-
yor. Sonra içlerinden biri,
"Ben gidiyorum!" dercesi-
ne aşağı inmeye başlıyor.

**İşte talihlimiz.
Yolu açın gençler!**

Talihlimiz önce gözüme giriyor,
ıslıl ıslıl parladığını görüyorum.

**Aa, ne kadar da
hoş görünüyorsun!**

Onu anlatabilmem için biraz
daha aşağı, ta dilime kadar
inmesi gerekiyor.

**Seni şöyle alalım,
Bay Talihli!**

Öyle de yapıyor zaten.
Ama bazen...

Yo yo, oradan değil!
Hey, ne yapıyorsun?
Saçmalama!

Hoooooop diye burnuma kaç-
veriyor. Hemen "Hıh!" yapı-
yorum, kaçığı yakalıyorum.

Ve nihayet, hayalim sağ
salim ağzıma ulaşıyor...

Oh be! Az kalsın
güzelim hayal sü-
mük oluyordu.

Sonrası malum... Anlatıyorum da anlatıyorum... Durdurabilene aşk olsun! Bazen şikâyet etseler de beni seviyorlar. İyi ki de seviyorlar! Sanırım hala-
ma çekmişim, annem öyle diyor. **Ne yapayım, huyum böyle!**

Şimdi anlatacaklarım, işte yine böyle bir hayale dalmışken başıma gelenler. Biliyorum, çoğunuz inanmayacaksınız. Baştan uyarayım. "Öyle şey mi olurmuş canım?" diyecek-
seniz boşuna okumaya devam etmeyin. Burada yolları ayıralım. Ben darılmam.

Hadi, hoşça kalın!

Ama ben olsam yine de bir göz atardım, hani...

Tamam, tamam! Hadi gidip daha inandırıcı şey-
ler okuyun. Ne diyeyim artık, siz bilirsiniz! Gidin de ansiklopedi karıştırın o zaman! **Gepgerçek!**

Ama hâlâ buradasınız, değil mi? Tabii ki buradasınız! Biliyordum! O zaman iyi dinleyin...